

U IME NARODA

VSPG 15

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Dragiše Rakočevića, kao predsjednika vijeća, sudija porotnika Milenka Boškovića i Spasoja Cicmila, kao članova vijeća, uz učešće Borke Jelenković kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **L. M.**, koga u postupku brani Slavomir Božović, advokat iz Nikšića, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz člana 416 stav 4 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika, odlučujući po optužnici Osnovnog državnog tužilaštva u Baru- Odaljenje za suzbijanje organizovanog kriminala Kt.br.623/05 od 26.12.2007.godine, koju je na glavnom pretresu zastupao zamjenik Specijalnog tužioca u Podgorici Dražen Burić, nakon održanog glavnog i javnog pretresa, dana 15.09.2010.godine, a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i u prisustvu stranaka dana 15.09.2010. godine javno objavio

P R E S U D U**Optuženi:**

L. M., rođen..... godine u C.- N., sa prebivalištem u S.- R. bb, po zanimanju profesor, oženjen, pismen, sa završenom VSS, služio vojsku, srednjeg imovnog stanja.

K R I V J E**Zato što je:**

Kao službeno lice, direktor Osnovne škole "A. Đ." iz B., u periodu juna 2002. godine do kraja juna 2003. godine, protivpravnim iskorišćavanjem svog službenog položaja, prekoračenjem granica svoga službenog ovlaštenja, na štetu Republike Crne Gore, pribavio imovinsku korist D.O.O. "T." iz Bara, na način što je suprotno odredbama člana 82 stav 2 Opšteg zakona o obrazovanju i vaspitanju (Sl.list RCG 64/02), nije obavijestio i dobio saglasnost školskog Odbora kao Organa upravljanja školom za zaključenje ugovora o zakupu, već je neposrednom pogodbom sa D.O.O. "T." iz Bara, dana 24.05.2002. godine, zaključio ugovor o zakupu škole za period od 20.06. do 20.08.2002. godine, za iznos od 2.000 eura, sa rokom plaćanja 01.07.2002. godine, a potom na isti način i sa istim pravnim licem, zaključio ugovor o zakupu škole dana 29.06.2003. godine, za period od 29.06 do 20.08.2003. godine, za iznos od 1.000 eura, a koji ugovori nijesu evidentirani u djelovodnik škole, pri čemu zakupac po oba ugovora nije platio troškove struje i vode za period zakupa i to: u periodu od 20.06.2002. godine do 20.08.2002. godine u iznosu od 1.182,48 eura, te za period od 20.06.2003. godine do 20.08.2003. godine u iznosu od 2.932,31 euro, i pri tome nije kao službeno lice preduzeo nijednu radnju u cilju naplate potraživanja, čime je D.O.O. "T.", pribavio imovinsku korist u navedenim iznosima, na štetu Ministarstva prosvjete i nauke, koje je račune izmirilo iz budžetskih sredstava,

- čime je izvršio produženo krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz člana 416 stav 1 KZ u vezi člana 49 KZ

Pa sud optuženom, primjenom citiranih zakonskih odredbi, te članova 2, 4, 5, 32, 36, 42, 52, 53 i 54 Krivičnoga zakonika, te primjenom članova 199, 202 i 364 Zakonika o krivičnom postupku i z
-riče

USLOVNU OSUDU

Kojom mu prethodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne) godine i istovremeno mu određuje da se ista neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od 3(tri) godine, od dana pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Dužan je optuženi na osnovu troškova krivičnog postupka plati ovom sudu novčani iznos od 49,50 eura, a na ime sudskog paušala iznos od 50 eura, sve prednje u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Optužnicom Osnovnog državnog tužioca iz Bara Kt. 623/05 od 26.12.2007. godine, koju je zastupnik optužnice precizirao na glavnom pretresu, stavljeno je na teret optuženom izvršenje krivičnog djela činjenično bliže opisanog i pravno kvalifikovanog kao u izreci presude.

Optuženi je u svojoj odbrani izjavio da navodi optužnice nisu tačni. Postupak protiv njega pokrenut je kada je po isteku mandata, ponovo konkurisao za direktora, ali nije izabran, pa se ponovo prijavio na obnovljeni konkurs. Navodi da je direktor škole od 2000. godine. U tom periodu počele su provjere njegovog rada, a zbog čega je uvjeren da je to usmjereno da bi se on kao ličnost diskreditovao. On je prosvjertni radnik, nastavnik i u periodu kada je bio direktor Osnovne škole " A. Đ.", radio je na isti način kao i njegove druge kolege u Osnovnim školama, a sve to u najboljoj namjeri, za interes djece i škole. Sve ugovore koje je zaključivao dok je bio direktor zaključio je sa programom plana rada u školi. Kada su u pitanju ugovorio o zakupu, sve navodno sporedne ugovore zaljučivao je prije maja mjeseca 2005. godine. Navodi da je krajem maja 2005. godine donijet novi Zakon koji predviđa nešto drugačiju proceduru za zaključivanje ugovora o zakupu od one koja je važila i koja se primjenjivala dok je on bio direktor. Škola je obaviještena od Ministarsta prosvjete o načinu primjene novog Zakona tek negdje od 2005. godine, ali on tada nije bio direktor. Tek po tom novom Zakonu predvidjeno je da ugovore o zakupu, a isključivo koje su do tada zaključivali direktori škole, po novom propisu treba da prati i odluka školskog Odbora na koju odluku saglasnost daje Ministarstvo prosvjete. Ta procedura važi tek od druge polovine 2005. godine i on je sve te ugovore koji se navode u optužnici zaljučio prije nego što je stupio na snagu Zakon koji predviđa novu proceduru. Nezvanično je čuo da je Ministarsto dalo saglasnost i na ugovore koje je on zaključio, a koji su po trajanju bili u toku u trenutku stupanja na snagu novog Zakona. Svi ostali ugovori prestali su da važe prije primjene novog propisa. Stupanjem na mjesto direktora, kao i njegovi predhodnici, prihvatio praksu izdavanja škole, a u konkretnom slučaju "T.-u, jer škola nije imala finansijskih sredstava za podmirenje tekućih troškova, a Ministarstvo prosvjete i obrazovanja je prepustilo školama da se snalazi u vezi obezbeđenja istih. Prilikom zaključivanja Ugovora o zakupu on nije predvidio stavku troškova vode i struje, jer i ranija praksa prilikom zaključivanja ugovora nije bila da se troškovi predviđaju kao posebna stavka, a u tom momentu nije ni imao u vidu mogućnost nastanka nekih velikih troškova vode i struje, jer škola nema instalirane bojlere za vodu, ni tuševe, a zakupac je za potrebe djece napravio vanjski objekat, odnosno plastični rezervar koji se grijao na suncu i odakle su se djeca tuširala. Nakon potpisivanja Ugovora o zakupu, iste je dostavljao sekretaru škole na dalju proceduru zavođenja u protokol. Ne zna da li su zavedeni ili nijesu, ali

pretpostavlja da bi trebalo da jesu. Ugovorima o zakupu bilo je određeno da zakupac izvrši plaćanje ugovorene cijene u dvije rate, jednu prije početka škole, a drugu do kraja sezone, te je cjelokupnu zakupninu po ugovorima izmirio za period 2002. i 2003. godine.

Na glavnom pretresu optuženi je ponovio svoju odbranu iz prethodnog postupka, s tim što je pojasnio njegovo takvo postupanje. U odnosu na činjenicu, zašto u Ugovorima o zakupu za navedene godine, nije unesena odredba ugovora da utrošak struje i vode plaća zakupac za vrijeme korišćenja školskih prostorija u zakup, navodi da je to propust sekretarice kod kucanja ugovora, a i da je to njegov propust, jer nije pogledao. S tim da mu je jasno da je više potrošeno struje i vode za navedeni period, nego što je škola zaradila od cijene zakupa.

U dokaznom postupku pročitani su iskazi svjedoka B. D., B. L., M. V., P. Ž., Š. Š., A.M., M.V., V.D., B. Č., O. R., Č.V., J. S. i L.J., predstavnika Ministarstva prosvjete i nauke S. R., pročitani su nalaz i mišljenje sudskog vještaka finansijske struke Krsta Lekovića od 22.06.2006. godine i dopunski nalazi i mišljenja istog vještaka od 23.07.2008. godine, i 11.09.2008. godine, sa priložima, dopis Ministarstva prosvjete i nauke br. 01-6294/2 od 12.12.2006. godine i pregled kartica za 2002. i 2003. godine, o potrošnji vode i analitičke kartice od Elektroprivrede CG o potrošnji električne energije za O.Š. "A. Đ.", ugovori zaključeni između "T."-a i O.Š. "A.Đ." od 24.05.2002. godine i 29.06.2003. godine, izvršen je uvid u djelovodnik škole za period 2002/2003 godine, pročitani su iskazi svjedoka od 28.10.2008. godine Š. S. i G. Z., te iskazi svjedoka od 24.12.2008. godine L. L., B. N., D. V, izvod iz kazne evidencije za optuženog L. M. br. 849 od 26.05.2006. godine. Konstatovano je da je dana 11.08.2010. godine, sudu dostavljen dopunski nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Krsta Lekovića iz Bara.

Svjedok B. D. je u bitnom izjavio da je kao izvršni direktor u preduzeću "T." potpisivao ugovore sa i O.Š. "A. Đ.", koju je kao direktor zastupao L.. Poslovne kontakte sa tom školom je imao njegov otac N. B., koji je vlasnik tog preduzeća, a koji zna poslovne detalje u vezi predmetnih ugovora.

Svjedok M.V. je u bitnom izjavila da okrivljenog poznaje kao direktora O.Š. "A. Đ. u B.- Š., te da je u toj školi poslednje dvije godine član školskog Odbora. Navodi, da za zaključenje ugovora sa drugim pravnim subjektom bio je ovlašćen direktor, a što se tiče saglasnosti i upoznavanja da se zaključi ugovor, bilo je riječi, koliko se može sjetiti, jedino za određene ekskurzije. Kako je radio L. ne može da komentariše, jer nije bila upoznata .

Svjedok P. Ž. je u bitnom izjavio da u O.Š. "A.Đ." u vrijeme dok je bio direktor L. on je bio član školskog Odbora u proširenom sastavu. Ne sjeća se da je na školskom Odboru bila tačka dnevnog reda izdavanje školskih prostora u zakup, iako je preko odbora obaviješten da će to da uradi preko sezone, a pod kojim uslovima će to biti urađeno školski Odbor nije upoznat, bar na sjednicama na kojima je on prisustvovao.

Svjedok Š. Š. je u bitnom izjavio da u O.Š. "A. Đ." u B. radi od 1999. godine, na poslovima pedagoga, da ujedno ima i funkciju predsjednika školskog Odbora škole. L. M. je za direktora škole došao u avgustu mjeseca 2000. godine. Navodi, da je za predsjednika školskog Odbora izabran krajem 2003. godine, te da prije toga nije bio član odbora. Stoga, o radu školskog Odbora ne može se izjašnjavati za period 2002. godine. U odnosu na zakup školskih prostorija, školski Odbor je imao nadležnosti da ovlasti direktora škole da se te prostorije izdaju. Dalji postupak rada po pitanju zakupa određivanja cijena, zaključivanja ugovora je u nadležnosti direktora.

Svjedok A. M. je u bitnom izjavio da je je L. M. bio direktor O.Š. "A. Đ." u B., a da je on član školskog odbora u posljednjem sazivu dok je on bio direktor. U pogledu traženja saglasnosti i donošenja odluka , može reći da je na sjednicama školskog Odbora direktor škole informisao i

taržio saglasnost o izdavanju školskih prostorija u zakup. Sam čin zaključivanja Ugovora o zakupu sa trećim licima je u nadležnosti direktora.

Svjedok M. V., te i svjedok V. D. su u bitnom istakli da su u O.Š. "A. Đ." u B., bili članovi školskog Odbora. L. znaju kao direktora škole. Međutim, o detaljima oko zaključivanja Ugovora ne znaju ništa, jer je to u nadležnosti direktora.

Svjedoci B. Č., O. R., Č. V. u svojim iskazima su istakli da su u O.Š. "A. Đ." u B., rade kao prosvjetni radnici, navode na koji način su se organizovale školske ekskurzije i način plaćanja istih, a konkretno navode ekskurziju u organizaciji "P.T."-a u periodu 2002-2003. godine. U odnosu na konkretni slučaj ne navode ništa o zakupu školskih prostorija, a ni na koji je način vršeno plaćanje utroška vode i struje u školi.

Svjedok J. S. u bitnom je izjavio da L. M. poznaje, poslovno su saradjivali dok je bio direktor O.Š. "A. Đ." u B.. U svom iskazu navodi njigovu poslovnu saradnju u vezi organizacije ekskurzije, koju je škola imala sa njihovom agencijom.

Predstavnik Ministarstva prosvjete i nauke S. R. je izjavila da u odnosu na konkretni slučaj optuženog L. M., koji je tada bio direktor O.Š. "A. Đ." u B., Ministarstvo prosvjete i nauke ne posjeduje nikakvu dokumentaciju vezano za izdavanje te škole u zakup. Obzirom da se radi o državnoj imovini za svako njeno raspolaganje, pa i za zakup postojala je potreba da se o tome u skladu sa Zakonom o imovini RCG čl. 9 stav 1. na to da saglasnost Vlada odnosno Resorno Ministarstvo. Tačno je da u Zakonima iz oblasti obrazovanja nije postojala propisana obaveza o dobijanju saglasnosti za izdavanje škole u zakup, sve do 2005. godine, a zakonom od 2005. godine je ta obaveza propisana, ali smatra da je to regulisano Zakonom o imovini, jer su škole i do 2005. godine bile državna imovina. Što se tiče troškova vode i struje, ze sve škole u obavezi je da iste plaća Ministarstvo na osnovu ispostavljenih računa iz škole. Postupak za dobijanje saglasnosti za izdavanje škola u zakup sproveden je na pismeni zahtjev direktora škole, a ukoliko su ispunjeni uslovi za izdavanje, Ministarstvo je davalo saglasnost i istu je potpisivao Ministar. Što se tiče načina dostavljanja računa o utrošku vode i struje, nije joj poznato jesu li dostavljani mjesečno. Nije joj poznato da su se takve saglasnosti davale usmeno, takođe nije joj poznato da li se O.Š. "A. Đ." u B. prije toga izdavala u zakup. Kao predstavnik oštećenog pridružuje se krivičnom gonjenju protiv okrivljenog.

Svjedok Š. S. je u binom istakao da je on u Ministarstvu prosvjete i nauke do 01.02.2003. godine radio na mjestu savjetnika i načelnika odaljenja za prosvjetu, kada je pošao u penziju. Ne može odgovoriti na pitanje na koji način su zaključivani ugovori o izdavanju pojedinih škola u zakup. U odnosu na konkretne ugovore koji se odnose na O.Š. "A. Đ." ne može ništa određeno reći, jer nije bio neposredno uključen u te aktivnosti.

Svjedok G. Z. je u bitnom izjavila da je bila direktor O.Š. "A. Đ." u B., u periodu od 1996. do 2000. godine. Sjeća se da je kao direktor škole u tom periodu zaključivala ugovore u zakup škole, a praksa je bila da se prethodno dobije saglasnost od Ministarstva prosvjete. Što se tiče cijene zakupa i troškova vode i struje za vrijeme trajanja zakupa po njenom sjećanju cijena je bila određena paušalno, odnosno ukupno i za zakup i za troškove, izuzev za telefonske usluge. Nije postojalo posebno mjerenje utroška vode i struje za prostorije škole koje su se izdavale, već ja postojalo zajedničko mjerenje za kompletnu školu. Nije joj poznato da li su utrošci vode uredno očitavani od strane vodovoda, ali zna da su računi prosleđivani Ministarstvu i da je ministarstvo plaćalo iste.

Svjedok L. L. je u bitnom izjavila da je L.M. do septembra 2005. godine bio direktor O.Š. "A. Đ." u B.. Takođe, bio je direktor i u vrijeme 2002, 2003, 2004 god. do 2005. godine, kada je bila

sekretar škole. Nije učestvovala u zaključenju predmetnih ugovora jer je to bila nadležnost direktora. Sve isplate sa žiro računa škole podvrgnute su dvostrukoj kontroli od strane Ministarstva, koje odobrava i uplaćuje određene novčane iznose za tačno određene namjene. Ugovore koje zaključi direktor kada joj se dostave upisuje u djelovodnik protokola.

Svjedok B. N. je posvjedočio da je vlasnik "T. T."-a, te da je zaključivao ugovore o zakupu škole "A. Đ.", kako sa direktorom L., tako i sa prethodnim direktorima. Ugovorima o zakupu nije bilo posebno ugovoreno pitanje utroška struje i vode, jer je u tom periodu bio problem nestašice vode u naselju, pa je on obezbjeđivao burad koja su se punila cisternama, a koja su služila za tuširanje djece. U periodu zakupa 2002. godine i 2003. godine, nije plaćao troškove struje i vode školi, jer tako nije bilo ugovoreno.

Svjedok D. V. je u bitnom izjavio, da je u to vrijeme bio član školskog Odbora O.Š. "A. Đ." u B., i može da izjavi da je pitanje izdavanja školskog prostora u zakup bilo i ranijih godina aktuelno, te da je to praksa škole. On se sjeća da je pitanje izdavanja škole u zakup raspravljano na školskom Odboru 2002. i 2003. godine, kada je direktor bio L., te da je dobio saglasnost da može izdati školu. Postoje zapisnici iz kojih su uvidom u iste može potvrditi da li je saglasnost dobijana, jer se zapisnici potpisuju od strane zapisničara i predsjednika školskog odbora.

Vještak finansijske struke Krsto Leković, je u svom pismenom nalazu, dopusnim nalazima se izjasnio, da je utrošak električne energije i vode za naznačeni period utvrdio na osnovu računa Elektrodistribucije i Vodovoda. U dopunskom nalazu konačno je opredijelio da je za period od 20.6.2002.godine do 20.8.2002.godine, utrošena električna energija i voda u iznosu od 1.182,48 eura, te za period od 29.6.2003.godine do 20.8.2003.godine po istom osnovu u iznosu od 2.932,31 eura.

Sud je nalaz i mišljenje vještaka Krsta Lekovića, prihvatio kao stručan, jasan i objektivian, jer je vještak na osnovu računa za utrošenu električnu energiju i vodu za naznačeni period utvrdio, koliko je električne energije utrošeno, koliko je utrošeno vode, te koji je novčani iznos tih utrošaka električne energije i vode. Po ocjeni suda, vještak je saglasno naredbi suda u dopunskom nalazu tačno preračunao novčane iznose za utrošenu električnu energiju i vodu za vrijeme trajanja zakupa škole u 2002. i 2003.godini, utvrđujući dnevnu potrošnju, a zatim ukupnu za vrijeme trajanja zakupa.

Iz dopisa Ministarstva prosvjete i nauke br. 01-6294/2 od 12.12.2006. godine, utvrđeno da se uvidom u arhivu toga Ministarstva, O.Š. "A. Đ." iz B. nije obraćala Ministarstvu radi davanja saglasnosti za zaključivanje Ugovora o zakupu za period od 2002. godine do kraja juna 2005. godine.

Iz pregleda kartice za period od 2002 i 2003. godine o potrošnji vode i analitičke kartice od Elektroprivrede CG o potrošnji električnih energije za O.Š. "A. Đ.", utvrđeni su iznosi potrošnje električne energije i vode u 2002. i 2003. godine.

Iz ugovora zaključenog između "T. T."-a i O.Š. "A. Đ." B. od 24.05.2002. godine utvrđeno je da se isti odnosi na zakup objekata O.Š. "A. Đ." u B. za period 20.06.2002. godine do 20.08.2002. godine sa cijenom zakupa u iznosu od 2.000 eura.

Iz ugovora zaključenog između "T. T."-a i O.Š. "A. Đ." od 29.06.2003. godine, utvrđeno je da se isti odnosi na period od 29.06.2003. godine do 20.08.2003. godine, sa cijenom zakupa u iznosu od 1.000 eura.

Uvidom u djelovodnik škole za period 2002/2003. godine utvrđeno je da predmetni ugovori o zakupu nijesu zavedeni u djelovodniku škole.

Uvidom u zapisnike sa sastanka školskog Odbora za period 2002/2003. godine utvrđeno ja da ne postoje zapisnici sa sjednica školskog Odbora na kojima se raspravljalo o izdavanju škole u zakup.

Iz izvoda iz KE za optuženog L. M. br.849 od 26.05.2006. godine, utvrđeno je da isti ne prolazi kroz kaznenu evidenciju.

Ocjenom navoda optužnice, odbrane, te svih provedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u svojoj međusobnoj povezanosti, sud je na nesumnjiv način utvrđio da je optuženi izvršio produženo krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz člana 416 stav 1 KZ u vezi člana 49 KZ, kako je to predstavljeno izrekom ove presude, pa ga je oglasio krivim i krivično-pravno odgovornim i izrekao mu sankciju kao u izreci.

Naime, sud je u postupku na nesumnjiv način utvrđio da je optuženi L. M., kao službeno lice, direktor O.Š. "A. Đ." u B., u periodu od juna mjeseca 2002. godine do kraja juna 2003. godine, protivpravnim iskorišćavanjem svog službenog položaja, te prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja, na štetu Republike Crne Gore, pribavio imovinsku korist D.O.O. "T. T."-u, na način kako je to činjenično opisano u izreci presude.

Iz ugovora zaključenih između D.O.O "T.-t." i osnovne škole "A. Đ." iz B., koje ugovore je zaključio direktor, optuženi L. M., kao službeno lice, nesporno je utvrđeno da su u navedenom preduzeću i u navedenom periodu školske prostorije izdate u zakup, kako je to navedeno u izreci ove presude. Nesporno je utvrđeno iz navedenih ugovora da nije utvrđena obaveza zakupca da plaća utrošak električne energije i vode. Novčani iznos utrošene električne energije i vode za vrijeme zakupa školskih prostorija u 2002. i 2003. godini, utvrđen je iz nalaaza vještaka finansijske struke. Da optuženi kao službeno lice, direktor škole, zaključujući predmetne ugovore, nije postupio saglasno zakonskim odredbama, opšteg Zakona o obrazovanju i vaspitanju, sud je utvrđio iz dopisa Ministarstva prosvjete od 12.12.2006.godine, iskaza saslušanih svjedoka, i uvidom u djelovodnik škole i zapisnike sa sastanaka školskog Odbora. Iz ovih dokaza nesumnjiv je zaključak da optuženi nije obavijestio, niti dobio saglasnost školskog Odbora kao organa upravljanja školom za zaključenje ugovora o zakupu, već je to učinio neposrednom pogodbom sa zakupcem. Saslušani svjedoci se izjašnjavaju, da na školskom Odboru nije raspravljano o izdavanju škole u zakup, a to potvrđuje i sadržina zapisnika sa sastanaka školskog Odbora, jer na tim sjednicama nije raspravljano o izdavanju škole u zakup. Predmetni ugovori nijesu zavedeni u djelovodniku škole.

Postupajući na ovaj način, optuženi je protivpravnim iskorišćavanjem svog službenog položaja, prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja, na štetu Republike Crne Gore, pribavio imovinsku korist D.O.O. T. iz B., kao zakupcu školskih prostorija, na način što nije ugovorio da je zakupac za vrijeme zakupa dužan platiti utrošak električne energije i vode. Ovo posebno pri činjenici, kada se ima u vidu, da je zakupac po osnovu zakupa školskih prostorija u 2002. godini, imao obavezu platiti zakupninu od 2.000,00 eura, a da je utrošak električne energije i vode za taj period 1.182,48 eura, te da je cijena zakupa u 2003. godini, bila 1.000,00 eura, a utrošak električne energije i vode 2.932,31 eura. Iz prednjeg proizilazi, da je ugovorena cijena zakupa ukupno za 2002. i 2003. godinu 3.000,00 eura, a da za isti period utrošak električne energije i vode 4.114,79 eura, za koji iznos je optuženi protivpravnim postupanjem pribavio imovinsku korist zakupcu, a koje račune utroška električne energije i vode je izmirilo Ministarstvo prosvjete i nauke iz budžetskih sredstava.

Pri prethodno utvrđenim činjenicama, iz kojih nesumnjivo proizilazi krivica i krivična odgovornost optuženog, odbrana optuženog je neosnovana. Naime, ne može se prihvatiti odbrana optuženog, u kojoj kao razloge zašto nije ugovorio obavezu zakupca da plaća za vrijeme zakupa utrošak električne energije i vode, jer je nastavio praksu njegovih prethodnika, te da nije očekivao nastanak velikih troškova po tom osnovu, jer je tako njegovo postupanje u suprotnosti sa zakonskim odredbama, pri čemu je bio dužan čuvati interese, škole, u kojoj je bio direktor, te da u vršenju svojih službenih ovlašćenja postupa u skladu sa ciljevima i interesima službe koju vrši.

Imajući u vidu ovakvo utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da su se u radnjama optuženog stekli bitni elementi bića krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz člana 416 stav 1 KZ u vezi člana 49 KZ, jer je optuženi postupajući na prednje opisan način protivpravnim iskorišćavanjem svog službenog položaja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja drugom pribavio korist, a na štetu države RCG. Zaključujući dva ugovora o zakupu školskih prostorija sa zakupcem u 2002. i 2003. godini. Optuženi je pojedinačnim radnjama, zaključivanjem pojedinačnih ugovora izvršio svakom tom radnjom krivično djelo- zloupotreba službenog položaja iz člana 416 stav 1 KZ, koje radnje predstavljaju produženu radnju izvršenja predmetnog krivičnog djela, imajući u vidu istovjetnost oštećenog, istovrsnost predmeta djela, jedinstvo mjesta i prostora izvršenja i jedinstvenost umišljaja optuženog.

U izvršenju krivičnog djela optuženi je postupao sa eventualnim umišljajem, bio svjestan preduzetih radnji i mogućnosti nastupanja posledice, pa je na to pristao.

Sud je cijenio i druge provedene dokaze pa je našao da su bez uticaja na odluku suda iz izreke ove presude.

Prilikom izbora krivične sankcije za optuženog, sud je cijenio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, pa je od olakšavajućih okolnosti cijenio njegove lične prilike, da je starije životne dobi, porodičan, ranije neporočnog vladanja, neosuđivan, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud nije našao, pa je cijeneći navedene olakšavajuće okolnosti, sud optuženom izrekao krivičnu sankciju- uslovnu osudu kao u izreci presude, prethodno utvrdivši mu kaznu zatvora od 1 godine, a koja kazna se neće izvršiti ako optuženi u roku od 3 godine ne izvrši novo krivično djelo, nalazeći da će se uslovnom osudom kao mjerom upozorenja u dovoljnoj mjeri uticati na optuženog da ubuduće ne vrši krivična djela.

Sud je optuženog obavezao na isplatu troškova postupka, koji se odnose na isplaćenu naknadu vještaku finansijske struke u iznosu od 49,50 eura, te na isplatu sudskog paušala u iznosu od 50 eura, koji je odmjeren srazmjerno složenosti postupka i imovinskim prilikama optuženog, što je dužan platiti u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti presude, pod prijenjom prinudnog izvršenja.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu člana 364 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR,
Borka Jelenković,s.r.

PREDJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,
Dragiša Rakočević,s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Crne Gore, u roku od 15 dana, od dana prijema pismenog otpravka presude, a preko Višeg suda u Podgorici.

Tačnost otpravka, tvrdi i
o v j e r a v a ;

Namještenik Suda,
Borka Jelenković